

blive foretagne, ville de paagældende være tilfredse med denne Ordning.

Navnlig følte jo Postbudeetaten sig noget skuffet, da denne Lønningslov kom frem. Imidlertid er der dels under Udvalgsbehandlingen, og jeg tør vel sige, maaske ikke mindst ved de Udtalelser, som den højtærede Indenrigsminister fremsatte ved første Behandling, tilvejebragt henholdsvis Forbedring og Udsigt til Forbedring af deres Forhold. Postbudene følte sig selvfølgelig ikke i mindste Maade trykkede af, at de nu bleve satte i samme Lønningsklasse som f. Eks. Portører, men der var den Forskel, at medens Portørstillingen for manges Vedkommende kun er en Begynderstilling, hvorfra de gaa over i andre Stillinger i Statsbaneetaten, hvorved de komme til at avancere i Lønning, vil det for de fleste Postbude være saaledes, at de blive i denne Lønningsklasse. Men imidlertid er der i 5te Lønningsklasse optaget Overpostbude og i 7ende Lønningsklasse Postbudeformænd, og Udvalget har nu foreslaaet, at Postpakmestrene og Postkonduktørerne skulle rykke op fra 1ste til 2den Lønningsklasse. Der have vi altsaa en øjensynlig Forbedring. Og den højtærede Indenrigsminister udtalte ved første Behandling, at det var hans og Administrationens Ønske — og det vil vel ogsaa finde Bifald her paa Rigsdagen —, at de Postbude, som have et særligt og selvstændigt Ansvar, faa Karakter af Overpostbude og derved rykke op i 5te Lønningsklasse. Den højtærede Indenrigsminister udtalte endvidere, at efterhaanden som Udviklingen skrider fremad, vil der blive administreret paa en saadan Maade, at mere og andet Arbejde end hidtil overdrages til flinke og dygtige Postbude, saa at man der vil indføre i Organisationen en lignende Ordning som den, man har i Tyskland. Naar dette finder Sted — og da Pengepostbude høre til dem, der have et særligt og selvstændigt Ansvar, haaber jeg, at de komme til at høre med derunder —, tror jeg, man ud fra disse Udtalelser fra Indenrigsministerens Side kan sige, at der er skabt en Avancementsklasse for Postbude, hvormed ogsaa disse ville være vel tilfredse. Hvis det ærede Udvalg saa mellem anden og tredje Behandling vil tage under Overvejelse, at den højeste Klasse af Postbude, nemlig Postbudeformænd, rykkede op fra 7ende til 9ende Klasse, tror jeg, at hele denne Afdeling af Funktionærer har faaet en Ordning, som de ville være overmaade vel fornøjede med, og som ikke medfører store Udgifter for Statskassen.

For Statsbanernes Vedkommende er der kun et Par Smaating, hvis Ændring jeg synes i væsentlig Grad vilde forbedre Forslaget. Den ene er den, at Ranger- og Pakhusmestrene, som ikke ere mange i Tal — vist kun en halv Snese Stykker —, og som tidligere stode sammen med Værkmestrene, der nu ere anbragte i 14de Klasse, medens Ranger- og Pakhusmestrene ere anbragte i 11te Klasse, bleve rykkede lidt op. I 11te Klasse ere disse Mænd anbragte sammen med Tegnere og Styrmande, men medens disse kunne og ogsaa ofte ordinært ville avancere, er saadant Avancement udelukket for de Mestres Vedkommende, jeg tillod mig at nævne.

Saa er der højt oppe i Statsbaneetaten en meget lille Gruppe af Funktionærer, som jeg vil henstille til det ærede Udvalg at foretage en Forandring med, nemlig de Mænd, som hidtil have heddet Telegrafingeniører og nu i Lovforslaget kaldes Signalmestrene. Denne lille Gruppe af Embedsmænd hører med til Kredsbestyrerklassen og bør derfor i 23de Lønningsklasse. Hele Instruksen for deres Virksomhed og ogsaa den Omstændighed, at de sortere direkte under Generaldirektoratet paa samme Maade som Værkstedsbestyrere, Søfartschefen, Banebestyrere, Trafikbestyrere og saa fremdeles og have en med disses sideordnet Virksomhed, gøre det unaturligt, at de ikke ogsaa komme i samme Lønningsklasse som disse.

Genstand for Forhandling her har jo særlig været de Forandringer, som Udvalget har foreslaaet med 12te og 13de Lønningsklasse, og ogsaa jeg maa tillade mig at sige et Par Ord derom. Paa Betænkningens tredje Side staar nævnt, at Tjenestemændene i disse Lønningsklasser indenfor hver Klasse skulle deles i to Grupper, og for saa vidt de høre hjemme i København og de større Byer, skal deres Lønning nedsættes med 30 Kr. fra, hvad Forslaget havde givet dem, medens den ude paa Landet og i Smaabyerne skal nedsættes med 90 Kr. Navnlig de 30 Kr.s Nedsættelse ser jo ret uskyldig ud. Men saa skriver det ærede Udvalg: „For at dette ikke skal foranledige Indtægtsnedgang, foreslaas Alderstillaaget fra og med det 6te Aar forhøjet til 96 Kr., der saa kun gives hvert andet Aar“, medens det hidtil har været 48 Kr. hvert Aar. Dette etableres altsaa, for at der ikke skal ske nogen Indtægtsnedgang. Men ganske kommer dette dog ikke til at slaa til, thi naar man gør det op, viser det sig, at i det 9ende Aar, disse ere i Tjenesten, have de nu